

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus III. An lite pendente aliquid innovari possit in causis
beneficialibus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

cium deductam fuisse, in tertia parte pretii eum puniri: tali videlicet pena non solum in aliis contractibus, verum etiam in donationibus porrigena: ut vera aestimatione facta, cum pretii datio non est, rem ad alium transferens, multetur: omnibus instrumentis, quæ super hoc conficiuntur, nullam vim obtinentibus: exceptis videlicet hujus Sanctionis dispositione his, qui vel *datis nomine*, vel *ante nuptias donationis*, vel *transactionis*, aut *divisionis rerum hereditiarum factæ*, vel per *legati*, vel per *fideicommissi* causam tales res, vel actiones dederint, vel acceperint.

3354.

Observandum 2. discrimen esse in casu rei lite pendente indebet alienata, quando res sic alienata recuperari non potest; & quando potest. Nam de hoc casu agitur in c. 3. & 4. h. t. quæ ambo loquuntur de eodem facto; & sequentem casum continent: Ecclesia S. Mariæ in via lata super quibusdam possessionibus contra Joannem Ateiam, qui illas detinebat, movit item sub Judice L. qui possessionem, quam dictus Joannes Ateia in Monasterium S. Sylvesteri transtulerat, abstulit Ecclesiam S. Mariæ, & tradidit dicto Monasterio.

Cum vero contra sententiam dicti Iudicis L. (quem glossa prior appellat *consulēm Capitoliū*; altera autem, *Senatorem*, & videtur idem cum illo, quem durante inter P. R. & Pontificem discordia, una cum Patrio quodam per 50. annos Urbem gubernasse, testis est Panvinius in *not. ad Plat. in Clem. III.*) eadem Ecclesia peteret restitutionem à Coelestino Papâ, isque causam ad se revocasset; ejus Successor Innoc. III. in irritum revocans, quidquid ab aliis factum fuit, loco possessionum, quas Monasterium S. Sylvesteri alii, titulo locationis assignarāt, tantundem possessionum æquivalentium Ecclesiam S. Mariæ jussit assignari, & cum essent aliis oppignoratae, à Creditoribus liberari, ut habetur in c. 4.

Porrò, Monasterium, causam reassumens, ostendit, se his possessionibus à Senatore, de quo suprà, fuisse spoliatum potestate seculari; Pontifex vero attendens, quod Laicus super Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis *etiam in favorem* definiendi nulla sit attributa facultas; easdem possessiones Monasterio S. Sylvesteri, nec convento, nec confessio, nec convictio restitu-

endas definivit, ut habetur c. 10. de *Constit.* prohibens tamen, ne possessiones in locum illarum subrogatae, quas Joannes ab Ateia lite cum Ecclesia S. Mariæ pendent, in Monasterium S. Sylvesteri transtulerat, interim alienarentur, ut si Ecclesia S. Mariæ, super vitio litigiosi contractus, vel proprietate velit agere, superficit, quod evincere voluit, & habere, ut habetur c. 3. q. prohibemus.

Ex hac decisione deducitur eum, qui rem litigiosam lite pendente, illicite alienavit, quæ rehabet non possit, teneri ad restituendum æquivalentis in locum illius rei, quam alienare non poterat, ut pater ex relato casu, ubi, cum Monasterium S. Sylvesteri possessiones Ecclesiam S. Mariæ (quas in ipsum Judex Laicus transtulerat) restituere deberet, & quia titulo locationis eas alteri assignavit, rehabet non posset. Pontifex mandavit, ut loco ipsarum tantundem possessionum æquivalentium ad arbitrium bonorum virorum ipsi Ecclesiam assignaret; quas tamen possessiones æquivalentes, lite pendente, Ecclesia alienare non possit, donec lis inter Ecclesiam S. Mariæ, & Monasterium S. Sylvesteri (quod se spoliatum querebatur) decideretur, ut, si Ecclesia succumberet, Monasterium autem in causa vinceret (cum rem litigiosam non possideret) inveniret, quod reciperet.

Cum autem item pendere, & rem aliquam litigiosam esse, in idem recidat, notandum ex Authent. quæ subjicitur immediate L. Cum Creditor. I. C. de Litigiosis, rem litigiosam dici, de cuius Dominio causa movetur inter possessorem, & petitorem, iudicaria conventione, vel precibus Principi oblati, & Judici insinuatis, & per eum futurō Reo cognitis.

ARTICULUS III.

*An lite pendente aliquid innovari possit
in causis beneficialibus?*

H Uic quæstioni occasionem dedit causa duorum in discordia electorum, & litigantium super electione apud Sedem Apostolicam. Nam circa hanc quæstionem sunt diversi Canones; Wagenerick

nereck in c. *dispendiis* 1. h. t. in 6. censem, duobus in discordia electis, quandoque valere secundam, si facta sit primâ nondum cassatâ, vel in litigium deductâ; deinde in c. *Ex parte* 10. de Arbitris, dicitur, quod si Canonici eligant duos, & negotium Arbitris compromittatur, Canonicos non posse procedere ad novam electionem, si ante sententiam moriatur unus electus, nisi prius Arbitr̄ judicet de sufficiencia electi superstites; quia iste electus habet adhuc jus ad beneficium, licet compromissum per mortem unius compromitentium fuerit finitum: at in c. *dispendiis* 1. eod. in 6. dicitur, se lite pendente procedatur ad aliam electionem, ipsam esse jure nullam.

1358. Sic enim loquitur Bonifacius VIII. in dict. c. *dispendiis*: dispendiis, quæ propter electiones diversas Ecclesiæ patiuntur interdum, occurrere cupientes: statuimus, ut si aliquibus apud Sedem Apostolicam, vel alibi litigantibus, super electionibus de se in discordia celebratis) aliquem ipsum mori, vel suo iuri renuntiare, aut à prosecutione ipsius contigerit quoquo modo excludi: ad electionem aliam (lite super electione superstites electi pendente (nullatenus procedatur; alias attentata contra hoc electio, ipso jure viribus non subsistat.

1359. Ex hac Bonifacii decisione deducitur, pendente lite super diversis electionibus, ad idem beneficium, non posse validè procedi ad aliam electionem, etiam si unus litigantium electorum moriatur, vel juri suo renuntiet, aut alio modo excludatur; casus igitur iste procedit de electionibus illis in litigium deductis; cui non contrariatur, quod tradit Wagereck in c. *dispendiis*; nam casus ille procedit de electione facta, altera nondum in litigium deductâ. Sed nec obstat c. *Ex parte*; nam, licet ibi dicatur, mortuo uno compromitentium, Canonicos non posse procedere ad novam electionem, nisi prius Arbitr̄ cognoscat de sufficiencia electi; ex quo inferri possit: ergo si Arbitr̄ deprehenderet insufficientem, possent Canonici procedere ad novam electionem; hoc enim intelligitur, post sententiam Arbitri de sufficiencia, vel insufficientia electi superstites; sic enim lis jam est finita.

1360. Deducitur 2. per mortem electi ante confirmationem, non vacare beneficium,

ad quod electus est; sed continuari priorem vacationem usque ad confirmationem alterius electi; secus est, per mortem electi jam confirmati, licet neccum possessionem adepti; sic gloss. in Clement. 1. h. t. Francus ibid. n. 1. Layman in c. 1. eod. in 6. à n. 1.

Deducitur 3. nec à Patrono lite pendente super habilitate unius ab ipso presentati, posse aliquid innovari, praesentando alterum; nam omnis innovatio, præjudicans alteri litigantium, lite pendente prohibita est; unde cum dicitur, Patrono Laico, intra quadrimestre, licitum esse variare, juxta c. *Cum autem* 24. de jure Patronat. intelligendum est jure ordinario, & extra calum litis priori motæ, & adhuc pendentis; ita Layman cit. n. 2.

1362. Circa eandem materiam in causis beneficialibus agitur etiam in c. *Si hi*, h. t. in 6. ubi Bonifacius VIII. statuit, si hi, contra quos super beneficiis, quæ possident, litigatur, lite pendente cedant, vel forte descendant, ut beneficia hujusmodi, donec contra superstites lis finita fuerit, aliis nullatenus conferantur; nec ad ea eligatur quispiam, vel præsentetur; Secus factum sit irritum: si tamen ad defensionem litis aliqui, quorum interest, petant admitti, eos in illo statu, in quo ipsam invenerint, decernit admittendos; not. autem, in hoc, c. agi de mota, & pendente lite super beneficio obtento; in c. *dispendiis* autem super obtinendo; & ideo volentibus causam defuncti, vel cedentis prosequi, id conceditur, cum eorum possit interesse, super expensis litis in causæ victoria, &c.

ARTICULUS IV.

An lite pendente super causâ matrimoniali aliquid innovari posset?

1363. Clementi III. proposita fuit quæstio; *Can, quando matrimonium accusari contingit* (v. g. ad separationem thori propter alterius adulterium) *statim sit carnale commercium interdicendum?* ad hanc quæst. respondit Clemens, ut habeatur in c. *Laudabilem* 5. h. t. quod, cum Alexander III. aperte prohibeat, ne ab in-

vicem,